

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Terror

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

¶ LOCI BIBLICI.

Tremor & terror, impiis & peccatoribus à Deo immittitur, Exo. di. 27. Deut. 28. & 11. 25.

¶ PHILOSOPHICAE ET HISTORICAE SENTENTIAE.

Terrorem quod incutit, non est omnibus idem: est enim aliquis supra hominem, quod omni homini sanæ mentis incutit terrorem, atq; hominem non excedunt, atq; magnitudine differunt, eo quod magis vel minus afficiuntur, quæ fortis vir ut homo timebit quidem, sed ut oportet, & ratio præscribit, honestatis causa sustinebit & feret, cum sit in virtutis opis. Arist. 6. Ethic. 2. 6.

Terribilia supra omnia sunt terræ motus, fulmina, diluvia, incendia, terræ hiatus, Eufro. mor.

Nec hostium paucitas, nec multitudo in suam territ homines satis cernunt. Curru. 6. 5.

Post prælium iam confectum, terror obiectus magis quam præfens periculum homines perturbat. Solus. Thucyd. 1. 5.

Aliquoties vanus terror, plus pene veteris viribus profusus. Livius, Decad. 1. 7.

Maior ignotarum rerum est terror. Decad. 3. li. 8.

Terror absentium rerum ipsa novitate falso augetur: consuetudo autem efficit, ut ea etiam quæ horrenda sunt natura, terrendam vim amittant. Plut. in Mario.

Terror hominibus mentem confusumq; eripit, & membra debilitat. Hirtius, de bello Alex.

Metus & terror infirma sunt vincula Charitatis, quæ ubi remoueris, qui timere desierint, disside incipiunt. Tacit. in Agricola.

¶ FABULA.

Leo & Rana.

Leo auditis tantæ clamoribus, quos illa toto rictu edebat, quam maximos, primum percelli animo valde cepit, quod crederet ingentem animantem esse autorem tanti clamoris. Animo tamen confirmato, certo circumspicere, & contra illum clamatorem qui quis esset, sese apparare, & ad pugnam accingere. Cum videret prorepentem ranam de propinquo lacu, ibi leo, simul indignatione, simul etiam pudore affectus, pede illam conculcatam attriuit.

Docet fabula, non esse ad quemlibet strepitum expulscendum, neq; nos inexplorata re terri oportere.

Vide, Metus, Timor.

Testamentum.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Testamentum, Græce διαθήκη, & διαθήκη, testator dicitur. Hebr. Berith, fœdus, pactum, testamentum. Cognatione hæc vox habet cum verbo Carath, id est pepigit, cum quo plerumq; etiam constringitur. Vel derivatur à verbo Barbar, dicitur, diuise per medium. Nam fœdera olim fiebant ceremoniis ferendis, diuise per medium. Nam fœdera olim fiebant ceremoniis ferendis, diuise per medium. Nam fœdera olim fiebant ceremoniis ferendis, diuise per medium. Nam fœdera olim fiebant ceremoniis ferendis, diuise per medium.

Testamentum dicitur, quod voluntatis nostræ velut testimonium sit, unde vltima voluntas & suprema voluntas appellatur. Quare Vlpianus sic illud diffinit, quod sit voluntatis nostræ iustitientia de eo, quod post mortem nostram fieri voluerimus. Testamentum falsum illud dicitur, quod non est secundum testatoris voluntatem scriptum, sed habet aliquid additum, vel diminutum, vel mutatum, vel aliter pro alio suppositum. Irritum autem testamentum est, quod de iure inualidum, ut si is qui testatur, sit capite dimittutus, vel si alia requisita defuerint, &c.

¶ LOCI BIBLICI.

Testamentum, Gal. 4. v. 24. Hebr. 9. v. 1. & 13. vers. 20. Testamentum vetus, Genes. 12. vers. 7. Hebr. 9. vers. 4. & 8. 6. Exodi 24. vers. 8. Testamentum vetus, sanguine deditur, Exodi 24. 8. Hebr. 9. 8. Testamentum vetus corrigetur. Hebr. 7. 15. Testamentum vetus apud Hebræos in tres ordines diuiditur, in Torah, Legem: Nethum: Prophetas: & Chetubin, hoc est, scripta siue Hagiographia. Citatur secunda illa sectio veteris Testamenti cuius pars est Esaias, Ionæ. 6. vers. 45. Testamenti veteris repetitio, Is. 24. v. 3.

terram... sic haud dubie se res habet. Sunt quæ... & que fama terribilia visa... & nunc contem. tibilia videantur... & nunc contem. tibilia videantur... & nunc contem. tibilia videantur...

¶ BIBLICA EXEMPLA.
Exemplum: tempore Ozis regis, Amos 1. 2. 1. Zach. 14.
tempore passionis & expirationis Christi, Mat. 27. 54.
tempore crucifixionis Christi, 1. 8. v. 2. tempore Pauli & Silæ incarcerationis, Act. 17. 26. vide & Apocalyp. 6. 12. & 8. 5. & 8. 5. & 11. 13.

Terror.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Græce φόβος, & φόβος terrore dicitur. Hebr. Cherb, Cherbath, Cherbath, Cherbath, à verbo Cherbath, conseruatus est. terrore percussus est, prostratus est humi, deiectus est in terram, victus & superatus est. Terrore, Pachadh, & Pacheddah, à verbo Pachadh, timuit, & contremuit est. Est autem terrore meus contingens, ex quo timorem robur sic ruborem pallor, & tremor, & dentium quatuor. A terrore sit terrore. Est enim terrore, timorem accipere, & quasi in terram prostrare, quare à terra dictum est. Hinc terrore faciens, & terribilis, id est fortis, horradus.